

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (GESTIÓ I RECAPTACIÓ)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 6 de maig de 2022, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- La seva professió era la de taxista i disposava d'un treballador. A diferència d'altres ocasions, en què els expedients sancionadors se li havien notificat correctament i, per tant, havia pogut identificar el conductor del taxi, no havia estat així en aquest cas..
- En aquest darrer, manifestava no haver tingut coneixement de la infracció fins a la notificació de la provisió de constrenyiment i, per tant, la sanció se li havia imposat a ell.
- En data 14 de gener de 2022, va interposar un recurs a l'OAC del Districte de Sants-Montjuïc, però no havia rebut cap resposta i se li havia practicat la retenció de l'import corresponent a la sanció.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a l'**Institut Municipal d'Hisenda** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El dia 13 de maig de 2022 es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 10 de juny de 2022, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada a l'expedient i n'adjunta còpia.

CONSIDERACIONS

1. La sanció imposada

L'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) informa que s'han revisat les actuacions practicades en relació amb l'expedient sancionador.

No s'aporta cap informació respecte a la sanció, atès que l'objecte de la queixa no versa sobre la sanció imposada, sinó sobre la manca de notificació d'aquesta.

2. La notificació de la sanció

És doctrina reiterada del Tribunal Constitucional (entre altres, les sentències 157/2007, de 2 de juliol; 54/2003, de 24 de març, i 145/2004, de 13 de setembre) **que cal garantir el dret de defensa i el dret de ser informat de la infracció corresponent en els procediments administratius sancionadors**, d'acord amb l'article 24 de la Constitució espanyola.

L'exercici d'aquests drets pressuposa notificar degudament a la persona implicada la incoació del procediment, perquè només així podrà exercir l'efectiva possibilitat de defensa davant la infracció que se li imputa abans que l'Administració prengui una decisió definitiva.

Per aquesta raó, existeix una constant i reiterada jurisprudència que diu que sempre que sigui possible **ha de practicar-se la notificació en el domicili de l'interessat i, només en darrer terme, recórrer a la notificació edictal**. En aquest sentit, és exigible a l'Administració una diligència especial perquè garanteixi i possibiliti a la ciutadania l'exercici dels seus drets, de la mateixa manera que li exigeix les obligacions.

L'IMH informa, i adjunta l'expedient en el qual s'acredita, que s'ha comprovat que la notificació personal de la denúncia es va intentar efectuar al domicili de l'interessat, a Barcelona, els dies 21 i 27 de setembre de 2021, a les 12:19 i 17:27 hores, respectivament. En el primer intent, el resultat va ser "absent"; en el segon intent, el notificador indica "lliurament impossible per accés vedat", per la qual cosa no va poder disposar l'avís a la bústia.

En data 6 d'octubre de 2021, es va procedir a la publicació de l'anunci de notificació de l'acord d'incoació d'ofici dels expedients sancionadors.

L'IMH també ha revisat les notificacions practicades en els altres expedients sancionadors a què fa esment el ciutadà en la seva queixa, i es constata que es van poder lliurar en el domicili de l'interessat.

Les notificacions de les denúncies per infracció de trànsit tenen la seva pròpia peculiaritat segons l'article 89 i següents del Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària (LSV), que estableix que les denúncies, en principi, s'han de lliurar en el mateix acte, és a dir, en mà. Si això no és possible, la notificació es pot fer en un moment posterior sempre que concorri alguna de les circumstàncies previstes a l'article 89.2 de l'LSV.

L'article 90 de l'LSV disposa que aquestes notificacions s'han de fer a l'adreça electrònica viària i que, si la persona denunciada no en té, s'hauran de fer al domicili que hagi indicat en el procediment i, si no n'hi ha, al domicili que consti als registres de l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit.

El punt 3 d'aquest article, en relació amb el supòsit que la notificació es faci arribar al domicili de la persona interessada, disposa que, si no hi és i ningú no se'n fa càrrec, s'ha de deixar constància d'aquesta circumstància en el procediment sancionador, juntament amb el dia i l'hora en què es va intentar, i s'ha de tornar a fer en els tres dies següents. Si tampoc no és possible el lliurament, s'ha de donar per acomplert el tràmit i s'ha de publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat* (BOE). Transcorregut el període de vint dies naturals des de la publicació de l'anunci de notificació al BOE, s'entén que aquesta notificació ha estat feta i es dona per acomplert el tràmit.

Així mateix, els articles 109 i següents de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), contenen pronunciaments anàlegs en relació amb el procediment de notificació. L'article 167 del mateix text fixa els motius d'oposició contra la providència de constrenyiment, entre els quals hi ha la falta de notificació de la liquidació.

Aquesta Sindicatura conclou que, analitzats els fets i la legislació aplicable, es constata que **s'ha aplicat el principi de bona administració**, en el sentit que s'ha seguit en tot moment el procediment establert per a la notificació de les sancions en matèria viària.

3. El procediment de constrenyiment

El ciutadà, en data 14 de gener de 2022, va presentar recurs d'alçada contra la notificació de la provisió de constrenyiment, en el qual al·legava manca de notificació de la sanció imposada.

El procediment de constrenyiment es regula a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT, article 167 i següents), i al Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el reglament general de recaptació (article 70 i següents).

L'article 160 de l'LGT defineix la recaptació com l'exercici de les funcions administratives conduents al cobrament dels deutes tributaris, que es pot fer en període voluntari o en període executiu, mitjançant el pagament o compliment espontani de l'obligat tributari o, a falta d'això, a través del procediment administratiu de constrenyiment.

De conformitat amb el que disposa l'article 167.1 de l'LGT, el procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una provisió notificada a l'obligat tributari en què cal identificar el deute pendent i els recàrrecs corresponents (article 28 de l'LGT). En el mateix acte se li requerirà que efectui el pagament i se l'advertirà que, si no es paga el deute dins del termini atorgat d'acord amb l'article 62.5 de l'LGT, es procedirà a l'embargament dels seus béns, d'acord amb l'article 169 de la mateixa norma.

D'acord amb l'article 170.3 de l'LGT, contra la diligència d'embargament només són oposables uns motius taxats, i no cap altre motiu (com podria ser algun aspecte del procediment sancionador). Són els següents:

- a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Falta de notificació de la provisió de constrenyiment.
- c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament.
- d) Suspensió del procediment de recaptació.

Pel que fa a la notificació de la provisió de constrenyiment, hem d'entendre que es va fer donant compliment al que estableixen els articles del 109 al 112 de l'LGT, atès que no ha estat objecte de queixa pel ciutadà i, a més, un cop notificada el ciutadà promotor de la queixa va interposar el recurs. Pel que fa a la identificació del conductor, es va fer un cop iniciada la via executiva i, per tant, tampoc és un dels motius d'oposició fixats per l'article 170.3 de l'LGT.

4. La manca de resposta al recurs interposat

Els recursos administratius són actes mitjançant els quals se sol·licita la revocació o la reforma d'un acte administratiu previ, i esdevenen una garantia de la ciutadania davant l'actuació administrativa.

Tal com hem dit, en data 14 de gener de 2022, el ciutadà va interposar un recurs d'alçada (amb efectes de reposició) contra la provisió de constrenyiment. En primer lloc, val a dir que **la interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat ni de la sanció** (article 96 de l'LSV). En segon lloc, i com ja hem argumentat als apartats precedents, es constata que l'IMH, en tot el procediment administratiu sancionador, **ha donat compliment al procediment notificador establert legalment**.

Tanmateix, volem recordar que l'article 46 de la Llei 1/2006, de 13 de març, de règim especial del municipi de Barcelona, regula el recurs d'alçada davant l'alcaldia contra els actes d'aplicació dels tributs i ingressos de dret públic (com són les multes i sancions), al qual resulta aplicable el règim del recurs de reposició de l'article 14 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL).

L'article 14.2.l de la norma esmentada disposa que aquest recurs s'ha de resoldre en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la seva presentació.

Doncs bé, tenint en compte la data d'interposició del recurs i que la proposta de resolució desestimatòria dictada per l'IMH no es va fer fins al 17 de maig 2022, amb posterioritat a la intervenció d'aquesta Sindicatura, hem de concloure que el **termini de quatre mesos transcorregut entre la data de presentació del recurs i la notificació de la resolució no és adequat**.

Aquesta Sindicatura no desconeix el gran volum d'expedients sancionadors que tramita l'IMH i, malgrat les mesures per a la millora contínua que es van implementant progressivament en els àmbits organitzatiu i tecnològic, en determinades ocasions no és possible complir els terminis establerts per la normativa. És per això que l'IMH revisa constantment els seus processos, per tal de reduir els terminis de resolució.

Tanmateix, aquesta institució no pot perdre de vista que l'accés a l'Administració és la porta d'entrada per a l'exercici dels drets i deures de la ciutadania.

En aquest punt, cal recordar que entre els principis generals d'actuació de les administracions públiques recollits en l'article 3 de la Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic, hi figura el de prestar un servei efectiu a la ciutadania i el d'agilitzar els procediments administratius i les activitats de gestió. En aquest mateix sentit es pronuncia l'article 21 de la Llei catalana 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

El **principi de bona administració** i l'eficàcia dels serveis públics es recullen a l'article 41 de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea, als articles 9.3 i 103 de la Constitució espanyola, i a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic administratiu comú. Aquests drets impliquen disposar d'una administració que presti el màxim nombre de serveis amb els millors estàndards de qualitat i respecti alhora els drets i els interessos legítims de la ciutadania, i que sigui capaç de resoldre els problemes d'una manera àgil i eficaç.

Així mateix, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, aprovada l'any 2000, esmenta, en l'article XXIII, amb referència a l'eficàcia dels serveis públics com a indicatiu d'una bona administració, que les autoritats locals han de garantir l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats de les persones usuàries.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret, però no eficaç pel que fa a la resolució del recurs de reposició.**

Això no obstant, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar a l'Institut Municipal d'Hisenda** que continuï treballant en la implementació de mesures tècniques i organitzatives per donar compliment als terminis legals de resolució en els procediments sancionadors.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.